

til Ligningscommissionen; men der er virkelig mange andre communale Valg i Kjøbstæderne, som vist ogsaa burde have været omtalte i en Lov om Communalvalgene. Der er saaledes t. Ex. ikke omtalt Raadmandsvalgene og heller ikke Valget af Medlemmer til de forskjellige Commissioner, saasom Fattigcommissionen, Skolecommissionen, Brolægningscommissionen, Indkvarteringscommissionen, Markdirectionen, Vandcommissionen &c., Valg, som ikke altid foregaae efter bestemte eller faste Regler i de enkelte Kjøbstæder, men efter Sædvaner, der efterhaanden have dannet sig. Alt dette, mener jeg, burde være medtaget, saaledes at der enten var henvist til de nu gjældende Bestemmelser, der foreskrive, hvorledes disse Valg skulle foregaae, eller ogsaa var optagen en almindelig Bestemmelse i saa Henseende. Dette savnes, forsaavidt de communale Valg angaaer. Naar vi nu gaae over til Skatteligningen, da kunde man vistnok ogsaa fordrø af en Lov desangaaende at faae en Idee om, hvorledes hele Fremgangsmaaden ved Skatteligningen skal være, men noget Saadant finder jeg ikke i dette Forslag; jeg finder blot, at man holder sig til den gamle Fremgangsmaade. Af de forskjellige Skatteobjecter omtales kun Formue og Leilighed med Glasfeligning — uagtet vi nylig have hørt udtale, at Formue og Leilighed og Næring burde slaaes sammen — medens de andre Skatteobjecter, s. Ex. Gadearealet, Grundarten, Assurance, Hartkornet osv., slet ikke omtales, og alle disse Objecter have dog Indflydelse paa Ligningen. Der omtales heller ikke, hvorledes Kæmmerkasens faste Indtægter bør fordeles imellem de forskjellige Skatteobjecter. Heraf vil det sees, at der er væsentlige Mangler ved Forslaget, forsaavidt det gaaer ud paa at ordne Skatteligningen. Min første Anse, nemlig at Forslaget ikke var undertommen med Hensyn til de communale Valg, troer jeg, ligger klart for, af hvad jeg har sagt, og hvad Skatteligningen angaaer, da skal jeg nærmere komme tilbage til den, naar jeg kommer til § 8.

De enkelte Bemærkninger, jeg forøvrigt har at gjøre ved Forslaget, skal jeg nu ganske kort fremsætte. Jeg er entig med nogle af de ærede

Talere igaar Aftes i, at Antallet paa Borgerrepræsentanterne ikke bør bestemmes ved Lov, men ved Regulativ. Grunden til, at Forslagstilleren har villet bestemme det ved Lov, angav han at være den, at faae et ulige Antal ind i Repræsentationen; men naar vi see hen til, hvorledes det i Virkeligheden er, saa siger det saare Lidet, enten Antallet er ulige eller lige, thi naar vi have Kundskab om, hvorledes det gaaer til, saa vide vi, at det er saare sjældent — det see vi jo ogsaa her daglig Exempel paa — at alle Medlemmer, være sig nu af Udvalg, af Borgerrepræsentationer eller Commissioner, møde, og altsaa vil eet eller to Medlemmers Udeblivelse strax forandre det Forhold, som skulde være bestemt ved Loven, og som følge deraf vilde den ikke i den Henseende faae nogen Indflydelse. — Jeg kunde ønske en Bestemmelse optagen om, at Valgbarheden og Valgretten skulde knyttes til, at Vedkommende tog Borgerkab. Jeg tør ikke sige det med Bestemthed, men jeg troer, at den nye Næringslov hjemler Enhver, der har de deri bestemte Egenstaber, Ret til at tage Borgerkab, medens Forordningen af 1837 kun hjemler dem, der have Grundeieendomme, denne Ret, saaat den altsaa ved Næringsloven udvides til Andre, som ikke have Eiendomme, men som dog skatte til Byen. Udgifterne ved at erholde Borgerkab ere saa ubetydelige, at de kun, naar man henfører dem til 5te Klasse i Næringsloven, ville blive fra noget over 2 Rd. til henved 4 Rd., og jeg mener, at den Mand, der ikke een Gang for Alle vil offre saa Meget for at blive Borger i en Kjøbstad, heller ikke kan antages at have den Interesse for Byens Anliggender, at han bør deeltage i de Bestemmelser, der tages angaaende Byens økonomiske Stilling. Det synes ogsaa underligt, at en Mand kan være Borgerrepræsentant uden at være Borger.

Med Hensyn til § 4 har jeg Intet at erindre; jeg kan ikke tiltræde den af den ærede Indenrigsminister igaar fremsatte Mening, at alle Borgerrepræsentanterne strax skulde aftræde, jeg troer, at det er rigtigt, at man sikker sig, at nogle blive tilstede, som ere inde i Forretningerne. — I § 5 savnes der, som alt be-